

14 kwietnia 2016 r.

JORF (Dziennik Ustaw Republiki Francuskiej) nr 0084 z 9 kwietnia 2016 r.

Tekst nr 4

**Dekret nr 2016-418 z dn. 7 kwietnia 2016 adaptujący dział VI księgi II pierwszej części kodeksu pracy do przedsiębiorstw transportowych wysyłających kierowców transportu drogowego lub personel latający na terytorium Francji, i modyfikujący kodeks transportowy
NOR: DEVT1526016D**

ELI: <https://www.legifrance.gouv.fr/eli/decret/2016/4/7/DEVT1526016D/jo/texte>

Alias: <https://www.legifrance.gouv.fr/eli/decret/2016/4/7/2016-418/jo/texte>

Premier,

Na podstawie raportu Pani minister środowiska, energii i morza, do spraw stosunków międzynarodowych w dziedzinie klimatu,

Na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1071/ 2009 Parlamentu europejskiego i Rady z dn. 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady odnośnie warunków, jakich należy przestrzegać wykonując zawód przewoźnika drogowego i uchylającą dyrektywę 96/26/WE Rady;

Na podstawie dyrektywy 96/71/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dn. 16 grudnia 1996, dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług;

Na podstawie dyrektywy 2014/67/UE Parlamentu europejskiego i Rady z dn. 15 maja 2014 r. dotyczącej wdrożenia dyrektywy 96/71/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dn. 16 grudnia 1996 r., w sprawie delegowania pracowników w ramach świadczenia usług i zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 odnoszące się do współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie IMI”), w szczególności jego artykułu 9;

Uwzględniając kodeks karny;

Uwzględniając kodeks procedury karnej;

Uwzględniając kodeks transportowego, w szczególności artykuły L. 1331-1, L. 1331-2 i L. 1331-3 ;

Uwzględniając kodeks pracy, w szczególności dział VI księgi II jego pierwszej części;

Wysłuchawszy Rady Państwa [tłum: odpowiednik Najwyższego Sądu Administracyjnego] (sekcja socjalna),

Zatwierdza, co następuje:

Artykuł 1

Jedyny rozdział działu III księgi III pierwszej części regulaminowej kodeksu transportowego, jest zastąpiony następującymi przepisami:

Rozdział jedyny

Sekcja 1

Kierowcy transportu drogowego lub personel latający, delegowani czasowo przez przedsiębiorstwo niemające siedziby we Francji

Art. R. 1331-1. - I. – Przepisy działu VI księgi II pierwszej części kodeksu pracy (część regulaminowa), za wyjątkiem sekcji 1, 2 i 3 rozdziału III, stosuje się do przedsiębiorstw w warunkach przewidzianych w niniejszym rozdziale.

W znaczeniu niniejszego rozdziału, przedsiębiorstwem jest każde przedsiębiorstwo niemające siedziby we Francji, którego działalność wchodzi w zakres ujęty w artykule L. 1321-1, jeżeli są spełnione warunki delegowania przewidziane w artykule L. 1262-1 lub w artykule L. 1262-2 kodeksu pracy.

II. – Przedsiębiorstwo wyznacza w takim przypadku swojego przedstawiciela na terytorium kraju, w zastosowaniu II artykułu L. 1262-2-1 tegoż kodeksu.

Art. R. 1331-2. - I. – Jeżeli na terytorium Francji są spełnione warunki przewidziane w artykułach L. 1262-1 i L. 1262-2 kodeksu pracy odnośnie delegowania kierowcy transportu drogowego lub personelu latającego, przedsiębiorstwo wypełnia, w warunkach przedstawionych w artykule R. 1331-8, dla każdego pracownika delegowanego zaświadczenie o delegacji, które zastępuje deklarację przewidzianą w artykule L. 1262-2-1 tegoż kodeksu.

II. – To zaświadczenie zwalnia z obowiązku dopełnienia formalności przewidzianej w artykule L. 1221-15-1 tegoż kodeksu jeżeli delegowanie ma miejsce w warunkach przewidzianych w punkcie 1° lub 3° artykułu L. 1262-1 tegoż kodeksu i jeśli zleceniodawca nie posiada siedziby we Francji.

III. – Czas ważności tego zaświadczenia jest taki, jak wskazany przez przedsiębiorstwo, w maksymalnych granicach sześciu miesięcy, licząc od daty sporządzenia. Zaświadczenie może dotyczyć wielu operacji delegowania, podlegających przepisom punktów 1° i 3° artykułu L. 1262-1 cytowanego, podczas tego okresu.

IV. – Zaświadczenie jest sporządzone w języku francuskim przed rozpoczęciem pierwszej operacji delegowania. Jest opatrzone datą oraz podpisane i zawiera:

1° Nazwisko lub nazwę spółki oraz adres pocztowy i elektroniczny, numery telefonów przedsiębiorstwa lub placówki, która z reguły zatrudnia pracownika, opis formy prawnej przedsiębiorstwa, nazwiska, imiona, daty i miejsca urodzenia zarządzającego lub zarządzających, oznaczenie instytucji ubezpieczeń społecznych lub innej instytucji spełniającej tę rolę, do których przedsiębiorstwo odprowadza składki ubezpieczenia społecznego lub równoważne;

2° Nazwiska, imiona, daty i miejsca urodzenia, adres głównego miejsca zamieszkania, narodowość, datę podpisania umowy o pracę oraz prawo pracy stosowane do umowy, określenie kwalifikacji zawodowej delegowanego pracownika;

3° Stawkę godzinową brutto, przeliczoną w razie potrzeby na euro, a także warunki pokrycia przez przedsiębiorstwo kosztów noclegów oraz posiłków, w odniesieniu do jednego dnia delegacji, przyznane delegowanemu pracownikowi;

4° Nazwę spółki lub nazwisko i imię oraz adres pocztowy i elektroniczny, numer telefonu przedstawiciela wskazanego w przepisie II artykułu L. 1262-2-1 kodeksu pracy;

5° Dla przedsiębiorstw transportu drogowego – dane ich rejestracji w krajowym rejestrze elektronicznym przedsiębiorstw transportu drogowego, przewidzianym w artykule 16 regulaminu (WE) nr 1071/2009 Parlamentu europejskiego i Rady z dn. 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego, uchylające dyrektywę 96/26/WE Rady.

Art. R. 1331-3. - 1° Gdy delegowanie ma miejsce zgodnie z przepisem 2° artykułu L. 1262-1 lub artykułu L. 1262-2 kodeksu pracy, zaświadczenie wymienione w artykule R. 1331-2 zawiera ponadto nazwisko lub nazwę spółki oraz adres pocztowy i elektroniczny, numer telefonu oraz numer identyfikacyjny SIRET przedsiębiorstwa lub placówki we Francji przyjmującej delegowanego pracownika, datę początku delegacji oraz przewidywaną datę końca, sposób finansowania przez przedsiębiorstwo kosztów podróży oraz, ewentualnie adres miejsca lub miejsc noclegu pracownika;

2° Gdy delegacja podlega przepisom artykułu L. 1262-2 kodeksu pracy, w miejsce informacji przewidzianych w przepisie 1° artykułu R. 1331-2, zaświadczenie zawiera nazwisko lub nazwę spółki oraz adres pocztowy i elektroniczny, numery telefonów przedsiębiorstwa lub placówki przedsiębiorstwa pracy tymczasowej, które zatrudnia zazwyczaj pracownika, formę prawną przedsiębiorstwa, dane rejestracji w rejestrze zawodowym lub jakiegokolwiek równoważne dane, nazwiska, imiona, daty i miejsca urodzenia osoby lub osób kierujących, wskazanie instytucji, do których przedsiębiorstwo pracy tymczasowej przekazuje składki ubezpieczenia społecznego, wskazanie instytucji, która udzieliła gwarancji finansowej lub innej gwarancji równoważnej w kraju pochodzenia.

Art. R. 1331-4. - I. – Przedstawiciel przedsiębiorstwa przechowuje i przedstawia następujące dokumenty na żądanie funkcjonariuszy kontroli, wskazanych w artykule L. 8271-1-2 kodeksu pracy:

1° Karty wynagrodzeń dotyczące okresu delegacji każdego pracownika, lub jakiegokolwiek dokument równoważny, potwierdzający wynagrodzenie i zawierający następujące informacje:

a) Wynagrodzenie godzinowe brutto, wraz z dodatkami za godziny dodatkowe, przeliczone na euro;

b) Okres i godziny pracy, których dotyczy wynagrodzenie, z rozróżnieniem na godziny płacone w normalnej wysokości oraz te z dodatkami;

c) Urlopy i dni wolne oraz elementy wynagrodzenia, które ich dotyczą;

2° Wszelkie dokumenty potwierdzające rzeczywistą wypłatę wynagrodzenia;

3° Kopię aktu, w którym przedsiębiorstwo wyznacza swojego przedstawiciela, zgodnie z przepisami artykułu R. 1263-2-1 kodeksu pracy;

4° Ewentualnie, nazwę branżowego układu zbiorowego mającego zastosowanie w odniesieniu do pracownika.

II. – W przypadku gdy przedsiębiorstwo delegujące kierowcę transportu drogowego lub personel latający na terytorium Francji, ma siedzibę poza Unią Europejską, dokument potwierdza zgodność jego sytuacji z międzynarodową konwencją o ubezpieczeniach społecznych lub, w przypadku jego braku, zawiera zaświadczenie o dostarczeniu deklaracji ubezpieczenia społecznego, wydane przez francuską instytucję ubezpieczeń społecznych, pobierającą należne składki na ubezpieczenia społeczne, z datą nie dawniejszą niż sześć miesięcy wstecz.

Art. R. 1331-5. – W celu zastosowania artykułu R. 1263-2-1 kodeksu pracy, okres podczas którego jest zapewniony kontakt między funkcjonariuszami wymienionymi w artykule L. 8271-1-2 kodeksu pracy a przedstawicielem na terytorium kraju wyznaczonym przez przedsiębiorstwa w zastosowaniu przepisu II artykułu L. 1262-1 tegoż kodeksu, nie może być krótszy niż okres delegacji pracownika plus osiemnaście miesięcy po zakończeniu tej delegacji.

Art. R. 1331-6. - I. – W celu zastosowania pierwszego ustępu artykułu L. 1262-4-1 kodeksu pracy, zleceniodawca sprawdza, że zostało sporządzone zaświadczenie o delegacji, przewidziane w artykule L. 1331-2, które zastępuje obowiązek wskazany w tym artykule kodeksu pracy.

II. – W celu zastosowania drugiego ustępu tego samego artykułu L. 1262-4-1 :

1° Gdy delegacja pracownika podlega przepisowi 2° artykułu L. 1262-1 lub artykułowi L. 1262-2 kodeksu pracy, szef przedsiębiorstwa, do którego pracownik jest delegowany, wypełnia zaświadczenie przewidziane artykułem R. 1331-2, które zastępuje obowiązek przewidziany w drugim ustępie artykułu L. 1262-4-1 kodeksu pracy;

2° Gdy delegacja pracownika podlega przepisowi 1° artykułu L. 1262-1 kodeksu pracy, funkcjonariusz kontroli informuje adresata, jeśli jest jedyną stroną umowy wskazanej w artykule L. 132-8 kodeksu handlowego, mającą siedzibę we Francji. W takim przypadku, adresat musi wypełnić zobowiązania, którym podlega zleceniodawca w zastosowaniu artykułów L. 3245-2, R. 3245-1 do R. 3245-4, L. 4231-1, R. 4231-1 do R. 4231-4 i L. 8281-1 i R. 8281-1 do R. 8281-4 kodeksu pracy.

Art. R. 1331-7. - I. – Zaświadczenie delegacji, wskazane w artykule R. 1331-2, jest sporządzone w dwóch egzemplarzach, z których jeden jest przekazany pracownikowi delegowanemu, aby ten przechowywał je w pojeździe, którym jest wykonywana usługa, a drugi, w zależności od sytuacji, jest albo przechowywany przez przedstawiciela przedsiębiorstwa albo przez przedsiębiorstwo, które korzysta z pracy delegowanego kierowcy transportu drogowego lub personelu latającego.

II. – Jeden egzemplarz ważnego zaświadczenia jest przechowywany w pojeździe, którym jest wykonywana usługa w celu okazania podczas kontroli, na żądanie, upoważnionym instytucjom w zastosowaniu artykułu L. 8271-1-2 kodeksu pracy.

III. – W pojeździe, którym jest wykonywana usługa, należy również przechowywać, w celu okazania funkcjonariuszom kontroli wskazanym w artykule L. 8271-1-2 tegoż kodeksu:

1° Umowę o pracę delegowanego kierowcy transportu drogowego lub personelu latającego;

2° Gdy delegacja podlega przepisowi 2° artykułu L. 1262-1 tegoż kodeksu, przetłumaczoną na francuski kopię konwencji oddania do dyspozycji oraz aneksu do umowy o pracę, przewidzianych w artykule L. 8241-2 kodeksu pracy;

3° Gdy delegacja podlega przepisowi L. 1262-2 tegoż kodeksu, przetłumaczoną na francuski kopię umowy o pracę tymczasową, wskazanej w tym artykule oraz umowy oddania do dyspozycji wskazanej w artykule L. 1251-42 tegoż kodeksu.

Art. R. 1331-8. – Wspólne zarządzenie ministrów pracy i transportu zatwierdza model zaświadczenia delegacji, wskazanego w artykule R. 1331-2 i precyzuje praktyczne procedury sporządzenia tego zaświadczenia online na dedykowanej stronie internetowej, zarządzanej przez ministra pracy.

Sekcja 2

Sankcje karne

Art. R. 1331-9. – Jest karany mandatem przewidzianym dla wykroczeń czwartej klasy:

1° Kierujący przedsiębiorstwem gdy zaświadczenie delegacji przewidziane w artykule R. 1331-2 nie znajduje się w pojeździe, którym jest wykonywana usługa;

2° Kierujący przedsiębiorstwem gdy zaświadczenie delegacji, przechowywane w pojeździe, którym jest wykonywana usługa, nie jest zgodne z przepisami artykułu R. 1331-1 oraz zarządzeniem przyjętym dla jego stosowania, lub gdy zawiera niepełne dane, pomyłki, jest nieczytelne lub jego tekst może być usunięty.

Art. R. 1331-10. - Jest karany mandatem przewidzianym dla wykroczeń trzeciej klasy kierujący przedsiębiorstwem, gdy w pojeździe, którym wykonywana jest usługa, nie są przechowywane dokumenty przewidziane w punktach 1° do 3° przepisu III artykułu R. 1331-7.

Sekcja 3

Sankcje administracyjne

Art. R. 1331-11. – W celu zastosowania artykułu L. 1264-1 kodeksu pracy, nieznanomość przez przedsiębiorstwo obowiązków wynikających z niniejszego rozdziału, podlega mandatowi administracyjnemu przewidzianemu przez ten tekst.”

Artykuł 2

Punkt f przepisu 2° artykułu R. 48-1 kodeksu procedury karnej jest zastąpiony następującym przepisem:

f) Artykuły R. 1331-9 i R. 1331-10 kodeksu transportowego.”

Artykuł 3

Niniejszy dekret wchodzi w życie z dniem 1. lipca 2016 r.

Artykuł 4

Pani minister środowiska, energii i morza, do spraw stosunków międzynarodowych w dziedzinie klimatu, minister sprawiedliwości, pani minister pracy, zatrudnienia, kształcenia zawodowego i dialogu społecznego oraz sekretarz stanu do spraw transportu, morza oraz rybołówstwa, są zobowiązani, każdy z nich w zakresie go dotyczącym, do wykonania niniejszego dekretu, który będzie opublikowany w Dzienniku Ustaw Republiki Francuskiej.

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Manuel Valls

Przez Premiera:

Pani minister środowiska naturalnego, energii i morza, do spraw stosunków międzynarodowych w sprawach klimatu,

Ségolène Royal

Minister sprawiedliwości,

Jean-Jacques Urvoas

Pani minister pracy, zatrudnienia, kształcenia zawodowego i dialogu społecznego,

Myriam El Khomri

Sekretarz stanu do spraw transportu, morza oraz rybołówstwa,

Alain Vidalies